

økologisk producerede, ikke mærkes som økologisk producerede varer?»

Begrundelse

Hvis man som udgangspunkt er tilhænger af frit forbrugsvalg og samtidig tillægger det betydning, at forbrugerne kan udtrykke deres forbrugerpolitiske præferencer i deres privatforbrug, burde enhver forbruger via tilstrækkelig forbrugerinformation i form af mærkning, varedeklarerationer m.v. have mulighed for at fravælge økologiske produkter i samme grad, som de kan tilvælge disse.

Svar (21/2 2000)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg kan oplyse, at det forhold, at produkter, der er fremstillet konventionelt, men i visse tilfælde er økologisk producerede, ikke mærkes som økologisk producerede varer, ikke strider mod gældende lovgivning. Jeg finder ikke noget forkert i, at varer, som opfylder supplerende krav, der går ud over de almindelige regler, kan sælges uden at forbrugerne oplyses herom. Der kan i øvrigt henvises til svar på spørgsmål S 1257 stillet af Helga Moos (V).

Spm. nr. S 1332

Til indenrigsministeren (1/2 2000) af:

Kristen Touborg (SF):

»Kan ministeren oplyse, i hvor høj grad en kommune kan overhøre en afgørelse fra et tilsynsråd, der går imod kommunens handle måde?»

Begrundelse

For nylig var der en sag, hvor Tilsynsrådet for Frederiksborg Amt afgjorde, at Farum Kommune havde handlet i strid med en bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet. Borgmesteren gav udtryk for, at det ville han ikke tage sig af.

Spørgeren vil gerne vide, om det kan være rigtigt, at en afgørelse fra et tilsynsråd kan fejles af på denne måde helt uden konsekvenser.

Hvis det er rigtigt, at en borgmester kan vise en sådan foragt for et tilsynsråd, er det måske på tide, at tilsynsrådene skal revideres.

Svar (8/2 2000)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

De kommunale tilsynsmyndigheder – Indenrigsministeriet og de for hvert amt nedsatte tilsynsråd – fører tilsyn med, om amtskommunerne og kommunerne overholder lovgivningen, jf. §§ 47 og 61 i den kommunale styrelseslov.

Tilsynsmyndighederne kan afgive en udtalelse om, hvorvidt en kommunal beslutning m.v. er lovlig. Tilsynsmyndighederne kan endvidere – når visse betingelser er opfyldt – anvende de sanktioner, der er nævnt i § 61 i den kommunale styrelseslov, herunder annullere kommunale beslutninger. Det er yderst sjældent, at der anvendes sanktioner. Det skyldes, dels at kommunalbestyrelsen normalt vil efterleve en vejledende udtalelse fra tilsynsmyndigheden, dels at visse sanktioner, herunder annullation, kun kan anvendes, hvis der foreligger en klar ulovlighed.

Endvidere gælder den begrænsning, at hvis en kommunal beslutning allerede er bragt til udførelse, og hensynet til en part i sagen taler for at opretholde beslutningen, har tilsynsmyndigheden ikke mulighed for at anvende annullationsbeføjelsen, men kan alene udtale sig om, hvorvidt kommunens beslutning er lovlig.

Det er uden betydning, at en borgmester i pressen giver udtryk for, at han ikke vil tage sig af tilsynsmyndighedens udtalelse. Det afgørende er, om kommunalbestyrelsen efterlever den i de tilfælde, hvor udtalelsen kan blive fulgt op med anvendelse af sanktioner.

Under henvisning til det i begrundelsen for spørgsmålet anførte om revision af tilsynsrådene skal jeg bemærke, at min forgænger i september 1997 nedsatte Udvalget vedrørende den retlige kontrol med kommunale og amtskommunale beslutninger (Klagereformudvalget). Udvalget, der forventes at afslutte sit arbejde inden årets udgang, skal særligt vurdere behovet for ændringer i de kommunale tilsynsmyndigheders opgaver og organisation.